

ת"פ 25264/03/19 - מדינת ישראל נגד גד אברהם חליוא, הייצ' דבליו מוטורס 2011 בע"מ, טי.אייץ'.אל. אחזקות בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 25264-03-19 מדינת ישראל נ' חליוא ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1.גד אברהם חליוא
2.הייצ' דבליו מוטורס 2011 בע"מ
3.טי.אייץ'.אל. אחזקות בע"מ

גזר דין

רקע ותמצית האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**"), לאחר שתוקן כתב האישום כנגדם בשנית במסגרת הסדר דיוני (להלן: "**כתב האישום**"), בעבירות כמפורט להלן: הנאשם הורשע בביצוע 26 עבירות לפי סעיפים 211(א)(1) + 211(א)(1) לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת המכס**"), בריבוי עבירות לפי סעיף 212(א)(3) ולפי סעיף 212(א)(4) לפקודת המכס, ב- 26 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), ב- 26 עבירות לפי סעיף 22(א)(1) לחוק מס קנייה (טובין ושירותים), תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק מס קנייה**"), ובעבירות לפי סעיפים 245(א) ו-245(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). **הנאשמת 2** הורשעה בביצוע 9 עבירות לפי סעיפים 211(א)(1) + 211(א)(1) לפקודת המכס, בריבוי עבירות לפי סעיף 212(א)(3) ולפי סעיף 212(א)(4) לפקודת המכס, ב- 9 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ וב-9 עבירות לפי סעיף 22(א)(1) לחוק מס קנייה. **הנאשמת 3** הורשעה בביצוע 14 עבירות לפי סעיפים 211(א)(1) + 211(א)(1) לפקודת המכס, בריבוי עבירות לפי סעיף 212(א)(3) ו- 212(א)(4) לפקודת המכס, ב- 14 עבירות על סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, וב- 14 עבירות לפי סעיף 22(א)(1) לחוק מס קנייה.

2. על פי **החלק הכללי לכתב האישום** שבעובדותיו הודו הנאשמים, בין השנים 2011-2016 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") עסק הנאשם בסחר ברכבים והציע ללקוחותיו שירותים שכללו רכישת רכבים בחו"ל והבאתם ארצה בדרך של ייבוא אישי על שם הלקוח. נאשמת 2 היא חברה בבעלות הנאשם באמצעותה התקשר הנאשם עם לקוחותיו בעסקאות לייבוא רכבים בדרך של ייבוא אישי בין השנים 2011-2014. נאשמת 3 היא חברה שהקים הנאשם עם שותפים דרכה התקשר עם לקוחות בעסקאות לייבוא רכבים בדרך של ייבוא אישי בשנים 2012-2013. חברת H.W GLOBAL HOLDINGS (להלן: "**חברת גלובל הולדינגס**"), היא חברה בבעלות הנאשם המאוגדת בא"י הבתולה, אשר פעלה, בין היתר, לאיתור רכבים בחו"ל לייבוא עבור הנאשם. בתקופה הרלבנטית טיפל הנאשם בעצמו ובאמצעות הנאשמות בייבוא עשרות כלי רכב עבור לקוחותיו.

3. הנאשם ביצע את עסקאות הייבוא באופן הבא: לקוח פנה לנאשם לאחר ששמע כי ניתן להזמין דרכו רכב במחיר נמוך מזה של היבואן הרשמי; הנאשמים והלקוח היו מתקשרים בהסכם לייבוא אישי של רכב לפי דרישת הלקוח, כשהנאשמים הגדירו עצמם כיועץ ואת הלקוח כיבואן; הנאשם קבע את המחיר הכולל לעסקה, כולל הרווח של הנאשמים, והתחייב לטפל עבור הלקוח בכל שלבי התהליך מאיתור רכב בחו"ל, רכישתו, שילוח וביטוח, רישוי בישראל, שחרור מהמכס באמצעות עמיל מכס ותשלום מסים; הלקוח התחייב לשתף פעולה עם הנאשם ובין היתר למלא את הפרטים ולחתום על טפסים שונים אשר הוגשו לרשויות המכס ומשרד התחבורה; התשלום בגין העסקה ניתן בכסף או בשווה כסף בדמות רכבים משומשים שהועברו לנאשמים ונמכרו על ידם.

4. בעת יבוא טובין, בהתאם לפקודת המכס וחוק מע"מ, על יבואן לקבל חשבון מכר ולהגיש רשימו יבוא. על פי **האישום הראשון**, בתקופה הרלבנטית, בלא פחות מ- 26 מקרים המפורטים בנספחים א' ו- ב' לכתב האישום, מחיר הרכב עליו הוצהר ברשימו המכס היה נמוך ממחיר הרכישה האמיתי של הרכב בחו"ל. בעקבות זאת, המסים שנדרשו ושולמו בגין אותם הרכבים היו נמוכים משמעותית (להלן: "**הנמכת המחיר**"). הנמכת המחיר בוצעה על ידי הנאשמים במספר דרכים: שימוש בחשבונות מכר שהוציא הנאשם, או מי מטעמו, מחברת גלובל הולדינגס על מחיר נמוך ממחיר רכישת הרכב בחו"ל; פיצול תשלומים לספק ממנו נרכש הרכב בחו"ל והגשת חשבון מכר אחד אשר אינו משקף את מלוא מחיר רכישת הרכב בחו"ל; שימוש בחשבונות מכר כוזבים, אשר לא משקפים את הספק ממנו נרכש הרכב בחו"ל ולא את מחיר רכישת הרכב בחו"ל. במעשים אלה פעלו הנאשמים בכוונה להונות את האוצר, להקטין את תשלומי המסים ולהגדיל את הרווח שלהם.

5. השווי הכולל שהוצהר ברשימו המכס עבור כלי הרכב שייבאו הנאשמים המפורטים בנספח א' לכתב **האישום** עמד על 2,443,091 ₪ ושווים האמיתי היה לכל הפחות 4,154,301 ₪. הנמכת המחיר הייתה, לכל הפחות בסך 1,615,540 ₪. שווים הכולל של כלי הרכב שייבאו הנאשמים המפורטים בנספח ב' לכתב **האישום** כפי שהוצהר ברשימו המכס עמד על סך של 1,180,517 ₪, כאשר בפועל שווים האמיתי היה גבוה ממה שהוצהר, ובוצעה בהם הנמכת מחיר בסכום שאינו ידוע למאשימה.

6. **האישום השני** נמחק מכתב האישום המתוקן בשנית. על פי **האישום השלישי**, בשנת 2013, במועד שאינו ידוע למאשימה, אך בסמוך למועד חקירתו של מוסא שקיראת (להלן: "**שקיראת**") על ידי המכס, נפגשו הנאשם ושקיראת במשרדו של הנאשם. במעמד זה אמר הנאשם לשקיראת כי שקיראת צפוי להיחקר על ידי חוקרי המכס, וניסה להניע אותו למסור גרסה שקרית בנוגע לגורם ממנו הזמין את הרכב ולאופן ביצוע העסקה. בעשותו כאמור ניסה הנאשם להניע את שקיראת למסור הודעת שקר בחקירה על פי דין.

7. בשנת 2013, במועד שאינו ידוע למאשימה, אך בסמוך לפני מועד חקירתו של פארח תאמר (להלן: "**תאמר**") על ידי המכס בחודש ספטמבר, נפגש הנאשם עם תאמר והניע אותו למסור גרסה שקרית בנוגע לאופן הזמנת רכב שיובא על שמו של תאמר. בנוסף אמר הנאשם לתאמר שבמידה ויזכיר בחקירה את שמו של הנאשם לא יראה את הרכב או את הכסף. בחקירתו ביום 15.9.2013 מסר תאמר הודעת שקר בהתאם להנחיות הנאשם. בעשותו כאמור, הניע הנאשם את תאמר בדרך של איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר למסור הודעת שקר.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

8. בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לעבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים ולנסיבות ביצוען. ב"כ המאשימה טענה לחומרת הנסיבות, תוך שהפנתה לשיטתיות ולתחכום שבביצוע העבירות, ולשליטה המלאה של הנאשם על תהליך הייבוא, שכלל גם איתור הרכבים בחו"ל באמצעות חברת גלובל הולדינגס שבבעלותו. כן ציינה את הידע,

הבקיאות והמיומנות הנדרשת לביצוע העבירות, את הקושי שבגילויין, ואת משך התקופה הארוכה בת 6 השנים בה בוצעו. ב"כ המאשימה הדגישה את הנזק שנגרם לקופה הציבורית מביצוע העבירות לאור סכומי המס הגבוהים שיש לשלם בעת ייבוא רכבים מחו"ל. עוד הדגישה כי בנוסף לביצוע עבירות המס, פעל הנאשם על מנת להניע שניים מלקוחותיו למסור גרסה שקרית בחקירה, תוך שפעל בדרך של איום והפחדה כלפי לקוחו תאמר אשר אף פעל על פי הוראתו. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות המס שביצע הנאשם הוא בין 18 ו-36 חודשי מאסר בפועל, וביחס לעבירות ההדחה בחקירה אותן ביצע, בין 3 ו-12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה, ועתרה להשתת ענישה מחמירה לשם הרתעה.

9. בטיעוניה, ציינה ב"כ המאשימה כי לקוחותיו של הנאשם הסירו את מחדל המס שנוצר כתוצאה מביצוע העבירות, בהיותם אלה אשר ייבואו את כלי הרכב, אך עתרה כי עובדה זו לא תישקל לקולא בעניין הנאשם, והדגישה כי לשיטת המאשימה הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות, תוך שהפנתה לסעיף 6א לכתב האישום. עוד טענה כי אין לשקול לזכות הנאשם את עצם הסרת המחדל משאין בה כדי להעיד על חרטה או נטילת אחריות על ידו. ב"כ המאשימה שבה והפנתה לחשיבות ההרתעה בסוג העבירות הנדון, שביצוען קל וגילויין קשה, וציינה את בכורתו של האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות בעבירות מס. ביחס לטענה לאכיפה בדרנית ככל שתיטען, טענה כי מקרים דומים נחקרו על ידי הרשויות, חלקם נסגרו מסיבות ראייתיות או אחרות, וחלקם נמצאים בשלבים מתקדמים אצל המאשימה. עוד טענה כי הפסיקה שצרפה מעידה כי הוגשו כתבי אישום בגין העבירות הנדונות גם אם בנסיבות אחרות. לטענת המאשימה דינה של טענת אכיפה בדרנית להישקל בגדרי מתחם העונש ההולם ולא בעת קביעתו, ובמקרה זה אין לקבל הטענה כלל. בנוסף, הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם (**ע/1**) המעיד לטענתה כי אין המדובר במעידתו הראשונה בביצוע עבירות לפי פקודת המכס.

10. לאור הודיית הנאשם, נטילת האחריות על ידו וחיסכון הזמן השיפוטי, כמו גם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, הגם שאין המדובר בחלוף זמן חריג בסוג העבירות הנדון, עתירת המאשימה היא לגזירת עונשו של הנאשם ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי שלא יפחת מ-200,000 ₪.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

11. ההגנה עותרת לגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם. בטיעוניה, הפנה הסנגור להחלטות כופר (**ע/1**), לגזרי דין שניתנו בעבירות דומות, וכן לענישה שנקבעה בפסיקה בעבירות של השמטת הכנסות, תוך שטען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מדגימה מקרים שונים וחמורים מהמקרה דנן. בנוסף הדגיש ב"כ הנאשמים כי מוסכם שאין מקרה דומה בו הוגש כתב אישום בקשר לייבוא רכבים, ויש לתת את הדעת לראשוניות האכיפה בנסיבות, אשר צריכה להתבטא במתינות בענישה. בהקשר זה הפנה למקרה שלטענתו חמור יותר בהיקפיו אשר התנהל בגינו הליך אזרחי, אך לא הוגש בגינו כתב אישום (ת"א 198-11-13) (להלן: "**עניין הינומה מוטורס**"), והוסיף כי אף לא הוגש כתב אישום כנגד מי מלקוחותיו של הנאשם, אשר ייבואו את הרכבים כמפורט בכתב האישום, למרות חלקם בביצוע העבירות. בנוסף, הפנה לכך שמרבית מרביתן של העבירות מושא כתב האישום בוצעו בשנים 2012-2013, כך שאין המדובר בהתנהלות שיטתית משך התקופה לה טענה המאשימה.

12. אשר לעבירות הנוגעות להדחה בחקירה טען ב"כ הנאשמים כי אחת מהן היא עבירת ניסיון, כי שקיראת אינו אחד הלקוחות בגינם הוגש כתב האישום, וכי המדובר בעבירות נלוות לעבירות העיקריות. כמו כן טען כי קיימים מקרים בהם לא מצא בית המשפט צורך לקבוע מתחם ענישה בנסיבות אלה, והפנה לפסיקה. לטענתו, ככל שעולה צורך בקביעת מתחם ענישה, יש לקבוע מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, ולגזור את עונשו של הנאשם למאסר על תנאי בקשר לעבירות אלה. הסנגור הפנה לתיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, להודיית הנאשם, ולחיסכון הזמן השיפוטי המשמעותי שבכך, תוך שהדגיש את רשימת עדי התביעה המונה 89 עדים. בנוסף, הפנה להסרת המחדל במלואו על ידי

מי שנדרש להסירו, וטען כי יש בכך להביא להקלה בעונשו של הנאשם, גם אם הוא אינו מי שהסירו, משהנזק הכספי שנגרם מביצוע העבירות תוקן. בנוסף טען לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והעברת התיק לפרקליטות בשנת 2016.

13. ב"כ הנאשמים הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר עובר לטענתו תהליך של שיקום, וציין את הליך פשיטת הרגל משנת 2015, אותו סיים הנאשם בהפטר בשנת 2019 (ענ/3) לאחר ששילם את כל חובותיו. עוד הפנה לעובדה שהחברות שהיו בבעלותו וניהולו של הנאשם נסגרו, וכי הנאשם עבד כשכיר עד לתחילת משבר הקורונה. אשר להרשעתו הקודמת של הנאשם הגיש הסנגור את גזר הדין (ענ/4) שם צוין כי העבירות לא נעברו במטרה לפגוע בקופת המדינה אלא להונות את משרד התחבורה, וטען כי אין המדובר במקרים דומים (עמ' 13 לענ/4). עוד הוסיף כי המדובר בעבירה אשר בוצעה בתקופת ביצוע העבירות הנדונות. ב"כ הנאשמים הפנה לטיטוט החלטת ממשלה 3595 (ענ/2) לתמיכה בעתירתו לגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם, וכן להתפרצות מגפת הקורונה והמורכבות הרבה לצידה, המצדיקה גם היא להשקפתו התחשבות נוספת. בנסיבות המפורטות עתר כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות וקנס כספי מידתי בשים לב לתקופה ולקשיים הכלכליים לצידה.

דבר הנאשם

14. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולדבריו פועל כיום באופן אחר לגמרי ושילם מחיר אישי, משפחתי, כלכלי וחברתי כבד בגין מעשיו והפרסומים בעקבותיהם. לדברי הנאשם מאז קבלת ההפטר מרגיש משוקם מבחינה עסקית, ויודע כיום כיצד לבחור בין טוב לרע, תוך שציין כי הוא מובטל מאז חודש אפריל 2020 וביקש כי אתחשב במצבו.

ההסדר הדיוני

15. כאמור, לאחר תיקון כתב האישום בשנית במסגרת ההסדר הדיוני, במסגרתו אף נמחק האישום השני מכתב האישום, הודו הנאשמים במיוחס להם. בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תגביל עתירתה לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי והנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

16. בע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017) (להלן: "עניין מצגר") חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם צפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ. הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעונה, יש לבחון את סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (עניין מצגר, פסקה 12).

17. בע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מדינת ישראל (28.5.2017) (להלן: "עניין זעילה") צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי וכי הערכאה הדיונית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה המשקף את כוח המיקוח של הצדדים, ובין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. בעניין זעילה דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו, וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.11.2018). נוכח המפורט, ההסדר הדיוני בין הצדדים יבחן, ועונשו של הנאשם יקבע בהתאם

לכללי תיקון 113 לחוק העונשין, כפי שיפורט להלן.

מתחם העונש ההולם

18. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. **אשר לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנאשמים**, עבירות המס שבביצוען הורשעו באות להגן על ערכים בסיסיים וחשובים למרקם החברתי במדינה, ומביצוען נפגע ערך השוויון ואמון הציבור ברשויות החוק. בעבירות אלה יש פוטנציאל לגרום לנזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחיה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים, ופעמים רבות אף מוכח הנזק לקופה הציבורית הלכה למעשה. בביצוע העבירות יש אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, וקיים פיתוי גדול לבצען. בשל כך, לאור חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, נקבע לא אחת כי בעת גזירת הדין יש ליתן לאינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות. דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בעבירות המערבות ייבוא טובין מחו"ל כמו בענייננו, בראי הקושי הנוסף שבגילויין ובאיסוף הראיות להוכחת ביצוען.

19. עבירות ההדחה בחקירה שבביצוען הורשע הנאשם מגנות על ערכים חברתיים בדמות גילוי האמת ועשיית משפט. פגיעה בערכים אלה אף פוגעת באופן עקיף גם באמון הציבור במערכת המשפט. נקבע כי חומרתה של העבירה טמונה בחתירת המעשה תחת מנגנון אכיפת החוק, מתוך מטרה לאיין את ייעודן החברתי של הרשויות המופקדות עליה, המשטרה, התביעה ובית המשפט, ומכאן אף ההצדקה לענישה מוקיעה ומרתיעה בגין (ראו: ע"פ 5074/10 **מרדאו נ' מדינת ישראל** (19.9.2012), ע"פ 355/88 **לוי נ' מדינת ישראל** פ"ד מג (3) 221, 261 (1989)).

20. **מבחינת נסיבות ביצוע העבירות** עולה תמונה המלמדת על התנהלות מתוכננת ושיטתית של הנאשם לביצוע העבירות בלא פחות מ- 26 מקרים של ייבוא אישי של רכבים, כשחלקו בביצוע העבירות רב וממשי, גם אם לא הרוויח באופן ישיר מהנמכת המחיר שבוצעה. כך, הנאשם אשר עסק בסחר ברכבים הציע ללקוחותיו שירותים שכללו רכישת רכבים בחו"ל והבאתם ארצה בייבוא אישי באמצעות הנאשמות 2 ו-3, וחברת גלובל הולדינגס שבבעלותו, המאוגדת בא"י הבתולה, אשר פעלה לאיתור רכבים לייבוא בחו"ל. לקוחות פנו לנאשם לאחר ששמעו כי ניתן להזמין דרכו רכב במחיר נמוך מזה של היבואן הרשמי והיו מתקשרים עם הנאשמים בהסכם לייבוא אישי של רכב, כשהנאשמים הגדירו עצמם כיועץ ואת הלקוח כיבואן. הנאשם הוא זה אשר קבע את המחיר הכולל לעסקה, כולל הרווח של הנאשמים, והתחייב לטפל עבור הלקוח בכל שלבי התהליך מאיתור רכב בחו"ל, רכישתו, שילוח וביטוח, רישוי בישראל, שחרור מהמכס באמצעות עמיל מכס ותשלום מסים. הלקוח התחייב לשתף פעולה עם הנאשם ובין היתר למלא את הפרטים ולחתום על טפסים שונים אשר הוגשו לרשויות המכס ומשרד התחבורה.

21. כפי שעולה מהעובדות בהן הודו הנאשמים, מחיר הרכבים עליו הוצהר ברשימוני המכס ביחס ללא פחות מ- 26 הרכבים היה נמוך ממחיר הרכישה האמיתי של הרכב בחו"ל ובעקבות זאת, המסים שנדרשו ושולמו בגין אותם הרכבים היו נמוכים משמעותית. הנמכת מחיר זו בוצעה בתחכום ובאופן אקטיבי על ידי הנאשמים, שלשם כך עשו שימוש בחשבונות מכר שהוציא הנאשם, או מי מטעמו, מחברת גלובל הולדינגס על מחיר נמוך ממחיר רכישת הרכב בחו"ל. הנאשמים אף פעלו לפיצול תשלומים לספק ממנו נרכש הרכב בחו"ל והגשת חשבון מכר אחד אשר אינו משקף את מלוא מחיר רכישת הרכב בחו"ל, ואף עשו שימוש בחשבונות מכר כוזבים, אשר לא משקפים את הספק ממנו נרכש הרכב בחו"ל ולא את מחיר רכישת הרכב בחו"ל. ביחס לרכבים המפורטים בנספח א' לכתב האישום הנמכת המחיר הייתה לכל הפחות בסך 1,615,540 ₪. שווי הרכבים המפורטים בנספח ב' לכתב האישום, כפי שהוצהר ברשימוני המכס, עמד על סך של 1,180,517 ₪, ומוסכם כי שווים האמיתי היה גבוה מזה שהוצהר, ובוצעה בהם הנמכת מחיר בסכום שאינו ידוע.

22. אמנם, יש טעם בטענת ההגנה לפיה מרבית העבירות בוצעו בשנים 2012-2013 ואין המדובר בביצוע שיטתי של עבירות על פני 6 שנים כטענת המאשימה. יחד עם זאת, גם בביצוען של העבירות בעיקר על פני שנתיים יש כדי ללמד על שיטתיות ולהוסיף לחומרה שלצידן. אין להתעלם מכך שהגם שהנזק לקופת המדינה מהמעשים לא פורט מפורשות בכתב האישום, אין ספק שהמדובר בכספי מסים בסכומים ממשיים שנגרעו מהקופה הציבורית, בשים לב לשיעורי המסים הגבוהים והיקף הנמכת המחיר הידועה, ולו ביחס לרכבים בנספח א' בלבד. אמנם הנאשם אינו זה שנהנה באופן ישיר מהחיסכון במסים, ובמעשיו פעל לסייע לאחרים, לקוחותיו, להתחמק מתשלום מס, אך בנסיבות, בראי תפקידו המרכזי בביצוע העבירות כמפורט בכתב האישום ובסעיף 21 לעיל, אין לכך משקל ממשי לקולא. יש לזכור כי כשבעבירות לפי חוק מע"מ עסקינן, עונשו של מי שפועל במטרה לסייע לאחר להתחמק ממס הוא כעונשו של המבצע העיקרי. ועוד, כפי שפורט בסעיף 6א לכתב האישום, אין להתעלם מכך שלקוחותיו של הנאשם פנו אליו מאחר ששמעו כי ניתן להזמין דרכו רכב במחיר נמוך יותר מאשר מהיבואן הרשמי, כשברור שהמחיר הכולל של הרכב מושפע גם מסכום המסים לתשלום. הנאשם אף אישר בעת שהודה בעובדות כתב האישום כי פעל ביחד עם הנאשמות לביצוע העבירות בכוונה להונות את האוצר, להקטין את תשלומי המסים ולהגדיל את הרווחים. בנסיבות המפורטות - מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים ממשית.

23. גם הנסיבות בקשר לעבירות ההדחה בחקירה מלמדות על פגיעה שאינה מבוטלת בערכים המוגנים. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, סמוך לחקירתו, בשנת 2013, נפגש עם שניים מלקוחותיו במטרה להניע אותם למסור גרסה שקרית ביחס לגורם ממנו הזמינו את הרכב ואופן ביצוע העסקה. בנוסף יש לשקול לחומרה את העובדה שהנאשם הניע את לקוחו תאמר למסור גרסה שקרית בהודעתו בדרך הפחדה ואיום, בכך שאמר לו כי ככל שיזכיר את שם הנאשם בחקירתו לא יראה את הרכב או את הכסף, ותאמר פעל על פי הוראת הנאשם ומסר גרסה שקרית. ויש להבהיר, לא מצאתי שיש בכך שרכבו של שקיראת לא נכלל בין הרכבים המפורטים בכתב האישום כדי למתן את הנסיבות.

24. לשם קביעת מתחם הענישה ובחינת סבירות ההסדר הדיוני בין הצדדים, בעת בחינת **הענישה הנוהגת**, בחנתי את גזרי הדין אליהם הפנו הצדדים, כל צד והפסיקה התומכת בטיעוניו. בקשר לענישה הנוהגת יש לזכור כי אין זה הממד היחיד ואף לא החשוב ביותר בעת קביעת מתחם הענישה. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר בממד מדויק (ע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

25. מבחינת הפסיקה אשר הוגשה על ידי הצדדים עולה כי הפסיקה אליה הפנתה ההגנה מדגימה בעיקרה מקרים מיוחדים בהם אומצו על ידי בית המשפט הסדרי טיעון הכוללים ענישה מוסכמת בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך 6 חודשים בגין עבירות דומות, ובהיקפים ממשיים, אשר בוצעו בנסיבות שונות ולא בקשר לייבוא רכבים. כידוע, ענישה במסגרת הסדרי טיעון כשלעצמה אינה יכולה להוות אינדיקציה לענישה נהוגת, בפרט מקום בו אף נקבע כי הגם שהעונש הוא ברף הנמוך של הענישה יש לאמצו משיקולי אינטרס ציבורי הנוגעים לאימוץ הסדרי טיעון וחמלה ואף דובר בנאשם שחלה (ת"פ (ראשל"צ) 5016/06 **בית המכס נתב"ג לוד נ' חב' סי פוד אטלנטיק** (6.10.2011)). כך גם כאשר מדובר בעונש מוסכם בן 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות אשר נגזר תוך אימוץ הסדר טיעון בקשר לעבירות בסכום מס גבוה מזה שבעניינו, בסך של 6,114,842 ₪, לצד קנס עיקרי בסך 600,000 ₪ לחברה הנאשמת בת"פ (ראשל"צ) 2319/09 **מ.י. לשכה משפטית לאגף המכס ומע"מ נ' גוטקס מודלס בע"מ** (12.7.2011)).

26. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם גם בעת אימוץ הסדר הטיעון נתן בית המשפט דעתו למתחם העונש

ההולם בנסיבות, אותו ניתן לבחון - תוך הבחנה נדרשת בין המקרים. כך למשל ת"פ (פ"ת) 54684-09-14 **מדינת ישראל נ' פוליטיב (1999) בע"מ** (27.10.2016) ועפ"ג (מרכז) 132777-12-16 **מדינת ישראל נ' א.א. פוליטיב (1999) בע"מ** (20.7.2017), שנסיבותיו אמנם שונות לחלוטין מענייננו, ואף נקבע בו כי ממעשי הנאשמים לא נגרם נזק ישיר לקופת המדינה אך נפגעו ערכים מוגנים נוספים, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 6 ו-28 חודשי מאסר למי שביצעו מאות עבירות לפי פקודת המכס ועבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בסך 14,692,453 ₪.

27. נתתי דעתי גם לפסיקה הנוגעת להשמטת הכנסות אליה הפנתה ההגנה, אך אינני מוצאת בה רלבנטיות רבה ככל שמבוקשת השוואה בענישה על בסיס היקף העבירה. יש לזכור כי כשבעבירות של השמטת הכנסה עסקינן, סכום העבירה הוא סכום ההכנסה עצמה, ולא סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית - וההבדל ברור. וחשוב אף להדגיש כי גם מדיניות הענישה על פי פסיקת בתי המשפט (ככל שהדבר נוגע להיקף העבירה) שונה.

28. אשר לענישה אליה הפנתה המאשימה, ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ (אשד') 2542/09 **מ.י. מח' ארצית לתיקי מכס נ' חברת מאי באטרי מרקט בע"מ** (2.7.2014), ולערעורים על גזר הדין (להלן: "**עניין מאי באטרי מרקט**"), וטענה כי המדובר במקרה שחומרתו פחותה מחומרת המקרה בענייננו, ועל כן על הענישה בענייננו להיות מחמירה יותר. **בעניין מאי באטרי מרקט** קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שבין 12 ו-36 חודשי מאסר בפועל וגזר את עונשם של הנאשמים אשר ביצעו עבירות מכס, מע"מ ומס קניה ל-10 חודשי מאסר ו-13 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה אף הפנתה להערות בית המשפט המחוזי בערעור בדבר קולת העונשים באותו המקרה.

29. בחנתי בחינה מדוקדקת של גזר הדין ופסק הדין בערעורים **בעניין מאי באטרי מרקט** ודעתי שונה. בניגוד לעמדת המאשימה, להשקפתי המדובר במקרה חמור מענייננו כך שמתחם הענישה אשר נקבע בו מחמיר מזה שיש לקבוע בנסיבות המקרה דנן. כך, אין להתעלם מנסיבות ביצוע העבירות שם, ומהעבירות השונות והמגוונות שבביצוען הורשעו אותם נאשמים, אשר אף פעלו למכירת מצברים שהביאו ארצה מתורכיה, תוך ביצוע עבירות מבלי לדווח ולשלם את המע"מ המתחייב. בנוסף, אין להתעלם מסכומי המס הגבוהים שמתשלומם התחמקו הנאשמים שם (לפי גזר הדין בסך כולל של 3,155,152 ₪, ולפי פסק הדין של בית המשפט המחוזי בסך כולל של 4,861,700 ₪). ועוד יש לציין כי בניגוד לענייננו, מחדל המס **בעניין מאי באטרי מרקט** לא הוסר, כך שהנזק לקופה הציבורית לא תוקן (למעט גרעון בסך של כ-500,000 ₪ שכוסה באמצעות מכירת המצברים שנתפסו על ידי המדינה).

30. **בעניין מאי באטרי מרקט** אף מאוזכרת פסיקה נוספת בעלת רלבנטיות, גם אם לא זהה בנסיבותיה לענייננו, וממנה ניתן ללמוד כי קיימים מקרים בהם גזר בית המשפט עונש מאסר בן 9 חודשים וענישה נלווית בגין התחמקות ממיסי ייבוא בסך של 1.5 מיליון ₪ (ראו: ע"פ (ת"א) 72110/04 **אלקוביץ נ' מדינת ישראל** (17.4.2005)). כן ראו ע"פ (ת"א) 70174/04 **לוינשטיין נ' מדינת ישראל** (20.9.2004) שם, בגין הגשת רשימוני ייבוא כוזבים והנמכת שיעור המס לתשלום בקשר לייבוא סוללות למכשירים סלולריים בסך 2,154,507 ₪ אושר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית למי שהורשע לאחר ניהול הוכחות, כשמחדלי כתב האישום לא הוסרו.

31. נתתי דעתי גם לפסק הדין בערעור על גזר הדין בע"פ (ב"ש) 7668-07-18 **אי ריידר מוטורס נ' מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב** (16.1.2019) (להלן: "**עניין אי ריידר מוטורס**") אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בחינת פסק הדין מלמדת כי נסיבותיו שונות מאוד מענייננו, וקיים קושי ממשי לקבל את טענת המאשימה לפיה משהעונש שנגזר שם נוגע רק לביצוע עבירות מכס ולגירעון נמוך, נסיבותיו קלות בהרבה מענייננו, ולכן יש לקבוע בענייננו מתחם ענישה מחמיר בהרבה. בפרט, לא ניתן להתעלם מכך שבהיבטים מסוימים, נסיבותיו של **עניין אי ריידר מוטורס** חמורות מענייננו משבנוסף לביצוע עבירות על פי פקודת המכס, דובר בניסיון לעקוף איסור או מגבלה

של משרד התחבורה, וממעשי העבירות נפגעו ערכים מוגנים נוספים וחשובים בדמות שלום הציבור ובטחונו. יש להדגיש כי על פי גזר דינו של בית משפט השלום, מידת הפגיעה בערכים המוגנים באותו מקרה הייתה בינונית - גבוהה, ונקבע כי התמריץ לביצוע העבירות לא היה כלכלי, כי אם הרצון לייבא אופניים חשמליים ללא תו תקן.

32. חשוב כמובן לתת את הדעת לכלל הנסיבות, ולא רק לעבירות המס שבוצעו בעניין **אי ריידר מוטורס** או היקפן בעת השוואת מתחם הענישה שנקבע שם, בין 4 ו- 12 חודשי מאסר בפועל, לעניינו, ובעת השוואת עונשו של הנאשם שהופחת בערעור ל- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, לעונש שיש לגזור על הנאשם. (להשלמת התמונה ראו: רע"פ 2663/19 **חברת אי ריידר מוטורס בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.4.2019) שם נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקשים לבית המשפט העליון).

33. בקשר לעבירות ההדחה בחקירה, אמנם הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת בעיקרה לנסיבות כוללות חמורות יותר, אך האמירה הנורמטיבית בה, לפיה עבירה זו ראויה להתייחסות מחמירה רלבנטית גם לעניינו (ראו: ת"פ (נצ') 52254-06-12 **מדינת ישראל נ' סעיפאן** (30.5.2013) והפסיקה המוזכרת שם, ותפ"ח (ב"ש) 26879-11-12 **מדינת ישראל נ' בן שיטרית** (4.4.2016)). לצד זאת, מבחינת הפסיקה עולה כי קיימים גם מקרים בהם נקבע מתחם הענישה שבין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר, מקום בו פעל נאשם להדיח בחקירה מתלוננים בעבירת אלימות באמצעות איום והפחדה (ת"פ (חי') 35788-10-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.5.2015)). להרחבה ראו את סקירת הפסיקה בת"פ (ב"ש) 38490-12-15 **מדינת ישראל נ' אדהיני** (21.12.2016).

34. בראי המפורט לעיל, ובנסיבות המקרה הנדון, ואף בהתאם למבחן הקשר ההדוק, לא מצאתי להימנע מקביעת מתחם ענישה נפרד בקשר לעבירות ההדחה בחקירה כעיתירת ההגנה. זאת גם לאור הערכים החברתיים החשובים המוגנים באמצעות העבירה, וחשיבות הענישה הנפרדת והקונקרטיה בגין ביצוע עבירות אלה אף מכוח עיקרון ההלימה (ראו והשוו בהקשר זה דברי בית המשפט המחוזי בקשר לעבירה של שיבוש חקירה בעפ"ג (ת"א) 25612-01-20 **מדינת ישראל נ' לוי** (2.8.2020) (להלן: "**עניין לוי**"), לאחר שהתערב בגזר הדין שניתן בבית משפט השלום, ורע"פ 5471/20 **לוי נ' מדינת ישראל** (16.10.2020), שם נדחתה בקשת רשות הערעור של הנאשם על ידי בית המשפט העליון). על כן, יקבעו במקרה דנן שני מתחמי ענישה, אחד לעבירות המס והשני לעבירות ההדחה בחקירה.

35. בקשר לעבירות המס, בעת קביעת מתחם הענישה, שקלתי כעיתירת ההגנה את הטענה בדבר הקלה מתבקשת בענישה לאור ראשוניות אכיפת העבירות הנדונות בנסיבות של ייבוא אישי של רכבים, וכי על ההחמרה בענישה להיעשות בהדרגה, גם מקום בו מדובר בעבירות חמורות ונסיבות שאין להקל בהן ראש (ע"פ 6339/18 **בלווא נ' מדינת ישראל** (15.1.2020)). לכך יינתן משקל מסוים, הגם שעבירות מסוג זה נאכפות באופן תדיר בנסיבות אחרות. לצד זאת, לא מצאתי ליתן משקל לטענות ההגנה לאכיפה ברחיבה בקשר **לעניין הינומה מוטורס**, גם בשים לב לטענת ההגנה בדבר הערות בית המשפט בהליך האזרחי שהתנהל, לאור הצהרת המאשימה לפיה באותו עניין לא הוגש כתב אישום מחוסר ראיות. בנוסף, הגם שבגין השתמטות מתשלום מס בהיקפים דומים וממשיים, בין היתר תוך ביצוע הנמכת מחירים, קיימים מקרים בהם אושרו הליכי כופר לחשודים (**ענ/1**), אינני מוצאת כי יש בכך כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה, זאת מאחר שבהליכי כופר סכום העבירה אינו חזות הכל, ואף ברור כי אין בכך שניתן להטיל כופר בגין ביצוע עבירות מסוימות כדי ללמד שהענישה לצידן צריכה להיות מתונה. אדרבא, הפסיקה דווקא מעידה כי לצד עבירות המס המטריאליות שבגין ביצוען ניתן להטיל כופר בנסיבות מתאימות, נקבעת באופן תדיר ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר של ממש.

36. סוף דבר, בראי כלל הנסיבות והשיקולים, מתחם עונש המאסר לעבירות המס כמכלול יקבע בין 9 ו- 28 חודשי מאסר בפועל. בקשר לעבירות ההדחה בחקירה, ובשים לב לכך שבקשר להדחת תאמר, פעל הנאשם תוך איום

והפחדה, מתחם העונש יקבע בין 2 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

37. אשר למתחם הקנס, בכל הנוגע לעבירות המס, המדובר בסוג עבירות בהן הקנס הוא ממין העבירה ועל כן חשיבות רבה בהטלתו, על מנת ללמד שאף אין רווח כלכלי מביצועו, גם מקום בו ביצוע העבירות לא הביא לרווח ישיר לנאשם. נתתי דעתי לכלל הנסיבות המפורטות לעיל, ולצד זאת, למשבר הכלכלי שחוזה הנאשם, להליך פשיטת הרגל שעבר, להפטר שקיבל בשנת 2019 (ענ/3) עת יצא לדרך חדשה, ולעובדה שמאז חודש אפריל 2019 והתפרצות נגיף הקורונה הנאשם מובטל. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכלל העבירות מושא כתב האישום יקבע בין 60,000 ₪ ו- 200,000 ₪.

העונש הקונקרטי

38. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה ממתחמי הענישה אשר נקבעו. הנאשם יליד שנת 1968, נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר התייתם מאביו שנפל במלחמת יום הכיפורים כשהיה בן חמש. מאז הפרשה חווה הנאשם קריסה כלכלית ולדבריו שילם מחיר אישי, משפחתי, כלכלי וחברתי בגין מעשיו ופרסומם. הנאשם, אשר עבר הליך פשיטת רגל, וקיבל הפטר בשנת 2019 (ענ/3) עבד כשכיר עד לפרוץ מגפת הקורונה ומאז הוא מובטל. הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות, הודה בביצועו ונטל אחריות למעשים, ובכך חסך זמן שיפוטי רב הכרוך בין היתר בשמיעת 89 עדי התביעה, ועניין זה יזקף לזכותו. בעת גזירת הדין אין להתעלם מכך שהנזק אשר נגרם לקופת המדינה ממעשי הנאשם תוקן על ידי לקוחותיו של הנאשם, הם אלה אשר התחמקו מתשלום המס כתוצאה מביצוע העבירות והם אלה אשר נדרשו לשלמו. אמנם, בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי הנאשם הוכיח את חרטתו ונטילת האחריות על ידו במעשה של הסרת המחדל לו נודעת חשיבות רבה לקולא בעת גזירת הדין, יחד עם זאת, מובן שקיימת משמעות לקולא בכך שבסופו של יום, בפן הכספי, תוקן הנזק שנגרם מביצוע העבירות.

39. שקלתי את העובדה שלחובת הנאשם עבר פלילי (ענ/1 וענ/4) בגין ביצוע עבירה של מסירת הצהרה לא נכונה לפקיד מכס לפי סעיף 212(א)(6) לפקודת המכס שהיא ממין העניין. בשים לב לכך שמועד ביצוע העבירה מושא הרישום הפלילי הוא בסוף שנת 2011 - תחילת שנת 2012, שהיא גם תקופת ביצוע העבירות בתיק דנן, אינני מוצאת ליתן לאותה הרשעה קודמת משמעות יתרה לחומרה, מבלי להתעלם מכך שיש בה כדי להעיד על דפוס הפעולה של הנאשם באותה העת לביצוע עבירות כלפי רשויות המדינה, הכולל מסירת פרטים שאינם נכונים לפקדי מכס ממניעים שונים (עמ' 13 לענ/4).

40. בעת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי גם את העובדה שאיש מלקוחות הנאשם המפורטים בכתב האישום לא הועמד לדין פלילי, ואת המשמעות שיש ליחס לכך (כשלא נטען על ידי המאשימה להיעדר מודעות או מעורבות מצדם). אמנם יש לזכור כי לקוחות הנאשם פעלו להסרת מחדל המס, וממילא להשקפתי אין מקום להשוואה בין חומרת מעשי הנאשם לבין מעשיהם, גם אם הם אלה אשר נהנו באופן ישיר מהנמכת המחיר שבוצעה, משהנאשם הוא זה אשר פעל באופן שיטתי, מתוחכם ואקטיבי לביצוע העבירות ביחס לכלל הרכבים המפורטים בכתב האישום. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם הוא היחיד המשלם מחיר פלילי בגין המעשים, ועניין זה ילקח בחשבון בעת קביעת עונשו.

41. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לטענות ההגנה בדבר המלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (נובמבר 2015) (להלן: "דוח ועדת דורנר"), הפנייתו לטיטת החלטת ממשלה 3595 בנושא הגדלת היצע מקומות הכליאה ומרחב המחיה בבתי הסוהר, קידום חלופות כליאה (ענ/2), ולבג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האזרח נגד השר לביטחון פנים** (13.6.2017), המעידים על הנטייה כיום להרחיב ולאפשר ענישה בקהילה, בדמות מאסר בעבודות שירות, והספק באשר לאפקטיביות הכליאה להרתעה, כתמיכה לעתירתו לגזירת עונש מאסר בעבודות שירות לנאשם.

42. מבלי להתעלם מהטענה הכללית, שיש בה טעם בנסיבות מתאימות, יש לזכור כי על פי פסיקה ענפה מפי בית המשפט העליון, בדרך כלל, עונשו של מבצע עבירות המס מהסוג הנדון ייגזר למאסר מאחורי סורג ובריאח (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018), רע"פ 1929/18 אריאלי נ' מדינת ישראל (26.4.2018)). בקשר לעבירות מס ועבירות כלכליות בכלל ציין בית המשפט העליון לא אחת את חשיבותו של האינטרס הציבורי ובכורתו על פני נסיבות אישיות, את חשיבות גזירת עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח לשם הרתעה ובכללה הרתעת הרבים, וכי אפקט ההרתעה בעבירות כלכליות הוא בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות (רע"פ 8345/15 אוחנה נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (19.9.2017) וע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר זיו (23.2.2017)). בנוסף, בע"פ 1656/16 דוידוביץ נ' מדינת ישראל (20.3.2017) אף ציין בית המשפט כי מסקנות דוח ועדת דורנר בקשר לאפקטיביות ההרתעה שלצד עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח, על נימוקיהן, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בשים לב למאפייני העבירות הכלכליות והנאשמים בהן בדרך כלל (שם, פסקה 105).

43. לאחר בחינת המקרה דנן על נסיבותיו, אינני מוצאת כי נסיבות המקרה והנאשם כה מיוחדות עד כי היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם לריצוי בעבודות שירות, גם לו עמדו עבירות המס לבדן. על אחת כמה וכמה מקום בו לצדן של עבירות המס אף עבירות ההדחה בחקירה, שעיקרון ההלימה מחייב גזירת עונש קונקרטי גם בגין ביצוען (ראו: "עניין לוי").

44. נתתי דעתי כאמור לראשוניות האכיפה הפלילית של העבירות בנוגע להנמכת מחיר בקשר לייבוא אישי של רכבים, לעובדה שאיש מלקוחות הנאשם לא הועמד לדין פלילי בפרשה, ולכך שחרף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והחקירה, לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות פליליות נוספות, כשבכך יש כדי לתמוך בדבריו לפיהם שינה את דרכי התנהלותו והוא מצר ומתחרט על מעשיו (מבלי לזקוף את חלוף הזמן לחובת המאשימה או להתעלם מהקושי הברור שבגילוי וחקירת עבירות מהסוג הנדון). בנוסף, התחשבתי בקריסה הכלכלית שחוזה הנאשם, בהליך פשיטת הרגל שעבר, ובניסיונותיו להשתקם בהקשר זה, וכן בקושי הכללי הברור כיום לרצות עונש של מאסר מאחורי סורג ובריאח בראי התפרצות נגיף הקורונה, ובקושי הכלכלי בעקבות המשבר. בנסיבות המתוארות, ולקולא מסוימת, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחמי הענישה אשר נקבעו, ואף לחפוף חלק מהעונש שייגזר בגין עבירות ההדחה בחקירה שביצע הנאשם, לעונש שייגזר על הנאשם בגין ביצוע עבירות המס, כך שעונש המאסר הכולל לנאשם יעמוד על 10 חודשי מאסר בפועל.

45. בראי כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:
לנאשם 1:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירת מס מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס בה לא הורשע בהליך זה מסוג עוון.
- ד. קנס בסך ₪ 60,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01/12/20. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

לנאשמות 2 ו-3:

קנס בסך 10 ₪ כל אחת, משהמדובר בחברות שאינן פעילות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.